

[Udenrigsministeren]

anses for utilfredsstillende, indeholdt en gentagelse af 1970ernes 0,7 pct.-målsætning med 1989 som absolut sidste frist for at nå målet.

Som noget nyt fastsattes imidlertid også en 1 pct.-målsætning for bistandens andel af bruttonationalproduktet. Selv om mange industrilande tog forbehold over for denne målsætning, er den nu blevet introduceret, og fra dansk side vil vi fortsat arbejde for, at den opnår bredere tilslutning blandt vestlige industrilande.

Udviklingslandene har gentagne gange fremsat krav om automatiske ressourceoverførsler og har i den forbindelse især peget på, at ressourcerne kunne tilvejebringes gennem indgåelse af en internationalt forpligtende traktat, hvorunder giverlandene forpligtede sig til at stille nærmere fastsatte beløb til rådighed for udviklingslandene.

Udviklingslandenes forslag har imidlertid kun vundet meget begrænset tilslutning blandt industrilandene. Også Brandtrappen beskæftigede sig med automatiske ressourceoverførsler og nævnte som en mulighed et internationalt afgiftssystem, f. eks. i form af afgifter på international handel eller energiproduktion.

Udviklingslandene har behov for større sikkerhed for omfanget af bistanden for at muliggøre en langsigtet planlægning og gennemførelse af deres udviklingsplaner. Fra dansk side har vi da også internationalt arbejdet aktivt for, at industrilandenest bistand gives på et mere forudsigeligt og kontinuerligt grundlag. Regeringen finder imidlertid også, at det her må gælde, at de bredeste skuldre kommer til at bære de tungeste byrder. Dette vil umiddelbart være vanskeligt at opnå ved et internationalt afgiftssystem på energiproduktionen.

Jeg vil erkende, at i det nuværende ugunstige bistandspolitiske klima i nogle af de større industrilande vil alvorlige forhandlinger om automatik i bistandsoverførslerne næppe være realistiske, og derfor tror regeringen ikke på, at en global råstofskat på den danske stats olieindtægter vil få nogen afsmittende virkning, hverken på andre olienationer eller mere generelt på den internationale bistandspolitik.

Bortset fra at man kan spørge sig, om en global råstofafgift, som det altså er foreslået, vil være den mest retfærdige og bedst egnede løsning, må man være opmærksom på, at en

sådan råstofskat i realiteten ikke vil betyde mere automatik og altså dermed større sikkerhed med hensyn til omfanget af dansk udviklingsbistand end den nuværende danske ordning. Enhver regering vil således med tilslutning fra et flertal her i Folketinget løbende kunne ændre eller ophæve en sådan råstofskat.

På denne baggrund finder regeringen, at bestræbelserne bør koncentreres om, at den danske udviklingsbistand over en årrække når op på 1 pct. af bruttonationalproduktet. Bistandsprocenten er allerede øget fra 0,7 i 1981 til 0,73 i 1982, og det er regeringens indstilling, at der i 1983 og de følgende år bør tilstræbes en yderligere stigning i den danske udviklingsbistand.

Helle Degn (S):

Det spørgsmål, SF rejser med dette beslutningsforslag, har vi fra socialdemokratiets side bestemt sympati for, men jeg skylder at understrege, at det samtidig er vores opfattelse, at vi politisk set skal satse på i FN-regie at støtte kravet om en bredere tilslutning til også blandt de vesteuropæiske industrilande at opnå målet 1 pct. af de respektive landes bruttonationalprodukt.

Vi skal efter vores opfattelse ikke til i international sammenhæng at fremsætte andre og nye forslag, som har en endnu ringere politisk chance, som også ministeren var inde på det, for at føre til et resultat for udviklingslandene. Lad os bruge vore politiske kræfter på at skubbe på kravet om at opnå resultater inden for strategien for FN's tredje udviklingsår. Jeg deltog sammen med andre partirepræsentanter fra dette hus i FN's særlige samling om den nye udviklingsstrategi i New York, og det var en beskæmmende oplevelse at konstatere den meget ringe politiske forståelse og interesse, der her blev manifesteret i retning af, at gabet imellem i- og u-lande er en alvorlig og reel politisk trussel.

Vi må med beklagelse afvise forslaget som en farbar vej til at øge den kapitaloverførsel, som også vi gerne ser.

Bo Kristensen (KF):

Sigtet med SF's forslag om at finde utraditionelle metoder til at yde en større indsats over for u-landene finder vi interessant. Vi har længe pointeret vigtigheden af, at vi er-